

kunne få det gennemført på det tidspunkt, må jeg sige, at så er SF enig i, at i dag vil det være fornuftigt at køre tingene samlet.

Jeg vil godt minde om, at SF for et års tid siden, den 29. marts 1996, havde lovforslag nr. L 215 til første behandling. Det vedrørte nogenlunde det samme emne, hvor vi opfordrede til større gennemsigtighed, større klarhed på hele området inden for tips- og lottomidlerne. Det havde partierne for så vidt meget stor forståelse for, og det var man meget enig i, men man ville godt afvente forskellige tiltag, der var taget i forbindelse med pengestrømsanalysen m.v. Så den besked, SF fik på det tidspunkt, var, at det var man positiv over for, men vi skulle afvente nogle rapporter. Jeg ved ikke, om alle rapporter er kommet, men de fleste af dem er i hvert fald kommet nu.

Så jeg vil meget opfordre til, at regeringen ikke lader det vente alt for længe med et udspil til de generelle ændringer af tips- og lottomidlerne, for der er jo nogle ender, der er indlysende urimelige. Og jeg tror også, der i Folketinget er stor enighed om, at vi har et stort behov for at se på de forhold generelt.

Men SF's indstilling er, at vi går principielt ind for at overflytte midlerne, men vi ser gerne, at det sker i forbindelse med den generelle revision af loven.

Bruno Jerup (EL):

Som man bemærkede, var Enhedslisten ikke med i hr. Kristen Touborgs opremsning, og det er af den enkle grund, at vi fra starten har været uenige i specielt det andet element i det beslutningsforslag, som ligger fra Dansk Folkeparti. Det, vi er uenige i, er, at det skal overføres som et administrativt område direkte under undervisningsministeren. Men vi er enige i det første element, der handler om, at man skal fratage Dansk Ungdoms Fællesråd administrationen.

Vi mener, at det, man skal gå efter, er at lægge den reelle administration af pengene og af de retningslinjer, som findes, i Tipsungdomsnævnet. Det vil sige, at det skal have den fulde kompetence, og at man så har ministeren som ankeinstans i forhold til Tipsungdomsnævnets afgørelser. Det er den model, som vi går efter.

Det betyder, at vi ikke kan støtte det konkrete forslag på grund af det andet element i forslaget. Men vi mener, at det er fornuftigt, at man får skilt det ad, sådan at den organisation, DUF, som fordele pengene til sine medlemsorganisationer, ikke får en sammenblanding af roller. Vi

opfatter det, som om der er en sammenblanding af organisationens rolle som samlende for ungdomsorganisationerne og dens rolle som en slags dommer for, hvem der kan komme ind i varmen, og hvem der ikke kan komme ind i varmen på det her område.

Der har været adskillige eksempler, som også har været draget frem i pressen, på, at DUF – efter vores opfattelse – har været utrolig langsom og tilbageholdende med at give støtte til nogle forskellige grupper.

Derfor ser vi også det forslag, der ligger fra Tipsungdomsnævnet om de ændrede retningslinjer, som et skridt den rigtige vej. Men vi kunne godt tænke os, at man gik endnu videre, sådan at det i langt højere grad handlede om at kanalisere penge ud til nye initiativer, til nye grupper og til unge, der faktisk har nogle konkrete aktiviteter, de forsøgt at udføre, og at man ikke i så høj grad lægger den økonomiske vægt på de etablerede organisationer. De kører i hvert fald i en vis udstrækning i tomgang, og hvis de har mange medlemmer, og det har nogle af dem, så burde de jo også kunne få lidt indtægter selv via kontingent. Det er jo på sin vis lidt mystisk, at ungdomsorganisationer, som er kæmpestore, og hvor der reelt ikke er noget kontingent, får kæmpebeløb via DUF. Det synes vi egentlig er lidt mærkeligt, men det kan selvfølgelig godt være, det socialt kan begrundes, men ikke i alle sammenhænge. Derfor mener vi, at man skal gå efter at give støtte til dem, der er gang i.

Når vi nu siger, at vi ikke kan støtte det her forslag – det kunne jo selvfølgelig være, at der tegnede sig et flertal for vores model allerede nu, men det er der jo ikke noget der tyder på, eftersom vi er de eneste, der har talt for den – er vi selvfølgelig interesserede i at diskutere med regeringen, hvordan vi får alle elementer ind. Det er klart, at de penge, der går via DUF, kun er en lille del af den samlede pulje penge, som er fra spil og lotto. Og det er klart, at det hele skal ses under ét.

Vi mener, at man skal overveje – og det mener jeg man skal overveje seriøst – om det nu også er så fornuftigt at lade den mængde penge, man kan få inden for det område, være afhængig af, hvad der spilles for eller ikke spilles for. Måske burde man gøre, ligesom man gør i Sverige, og simpelt hen lade pengene gå i statskassen og på finansloven notere, hvilke beløb der skal gives til de forskellige områder. Det vil sige, at man simpelt hen skiller de to spørgsmål ad.